

[Kirsten Jacobsen.]

to ting, nemlig at lave en automatisk regulering af boligsikringsloven og gøre det i en form, hvorefter man vil give statslån, oven i købet rente- og afdragsfrie statslån, til ejerboliger.

Jeg tror ikke, det vil undre ministeren eller tingets medlemmer, for jeg sagde det allerede ved førstebehandlingen, at ingen af de to dele i lovforslaget kan få støtte fra fremskridtspartiet.

Vi finder, at den automatiske dyrtidsregulering ikke alene er uheldig i sig selv, fordi den, som venstres ordfører nævnte, bringer ting ind i billedet, som faktisk ikke har noget med husleje at gøre, men også fordi den fjerner den direkte parlamentariske kontrol med boligsikringsloven og med, hvornår det er rimeligt at ændre den enten i den ene eller i den anden retning.

Det er straks meget mere principielt, når man begynder at vove sig ind på det område, som hedder at give statslån eller tilskud, boligsikringstilskud, til en form for ejerboliger. Det er et meget farligt princip, og for at understrege, hvor farligt det er, vil jeg erindre om, hvad den socialdemokratiske ordfører sagde her fra talerstolen ved førstebehandlingen, nemlig at man syntes, det var et udmærket princip i socialdemokratiet, men at ordføreren i øvrigt gerne så, at man udvidede kredsen af dem, der måtte få disse tilskud. Det får mig blot til at understrege, at der næste gang sikkert vil komme forslag om, at vi nu skal give boligsikringsydelse eller rente- og afdragsfrie statslån enten til de sorte huse eller til de enlige mødre eller til andre dårligt stillede grupper i samfundet, og så er vi ude, hvor vi ikke kan bunde. Det er grunden til, at man helt principielt må afholde sig fra at begynde at give tilskud til ejerboliger, og når jeg siger tilskud, mener jeg også disse rente- og afdragsfrie lån, der jo er så godt som tilskud, selv om man på et senere tidspunkt skal tilbagebetale dem. Der findes i øjeblikket muligheder for pensionister i parcelhuse til at opnå udsættelse med betaling af ejendomsskatter m.m. Det har ikke været benyttet ret meget, og det har da også været et argument fra ministeren til, at man ikke ville lave en låneordning, fordi det ikke ville blive benyttet i nær så høj grad, som hvis man lavede en tilskudsordning. Det forekommer mig at være et

mærkeligt argument at anvende fra socialdemokratiets side, for det betyder jo, at socialdemokratiet vil favorisere arvingerne og ikke de mennesker, der rent faktisk har behov for hjælp i den givne situation. Det eneste, man opnår, når man giver den øjeblikkelige hjælp, er, at man giver de mennesker en lavere boligudgift, men hvis man giver dem et lån, som socialdemokratiet endelig er gået med på at gøre, giver man dem den samme lave boligudgift, men det kommer altså til at gå ud over arvingerne, når de engang skal dele boet, og det kan jeg ikke se er nogen urimelighed.

Fremskridtspartiet vil anbefale medlemmerne at støtte de ændringsforslag, som vi sammen med venstre har fremsat, og som går ud på, at man fjerner den automatiske dyrtidsregulering, og at man fjerner disse statslån til ejerboliger.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at hvis vores ændringsforslag om at fjerne tilskuddene til ejerboliger bliver forkastet, vil vi stemme for det af ministeren stillede ændringsforslag, som går ud på, at man laver lån i stedet for den direkte boligsikringsydelse.

Vi vil endvidere stemme for de tekniske ændringsforslag, ministeren har stillet, og som er nogle konsekvensændringer. Vi vil derimod stemme imod ændringsforslag nr. 8 og nr. 9, og vi har egentlig haft meget tunge overvejelser, da vi skulle træffe den afgørelse, fordi fremskridtspartiets principielle stilling til boligsikring jo netop er, at boligsikring skal gives efter en nøje vurdering i hvert enkelt tilfælde af, hvordan den enkelte families behov er. Derfor kunne man sige, at i logisk konsekvens af denne indstilling måtte man stemme i hvert fald for ændringsforslag nr. 8, men vi er altså af den overbevisning, at så længe man har denne generelle boligsikringslov, vil det kun komme til at koste nogle flere penge, fordi der bliver nogle flere dispensationsmuligheder, og ændringsforslag nr. 8 vil såmænd nok også blive praktiseret på den måde, at man skal sidde og fortolke, hvad der er det ene, og hvad der er det andet, altså at man fjerner de helt faste begreber, man opererer med i øjeblikket.

Jeg tror heller ikke, det vil undre nogen, at fremskridtspartiet vil stemme imod de af venstresocialisterne stillede ændringsforslag,